

Hermann Becker

**Monumentum Viri Illustris Atque Consultissimi Domini Matth. Benoni Heringii L.
L. Doct. Et Codicis Prof. ... Piis Exequiis D. [] Jan. A.O.R. MDCCL. Celebrandis
Dicatum Ac Consecratum A Facultate Iuridica**

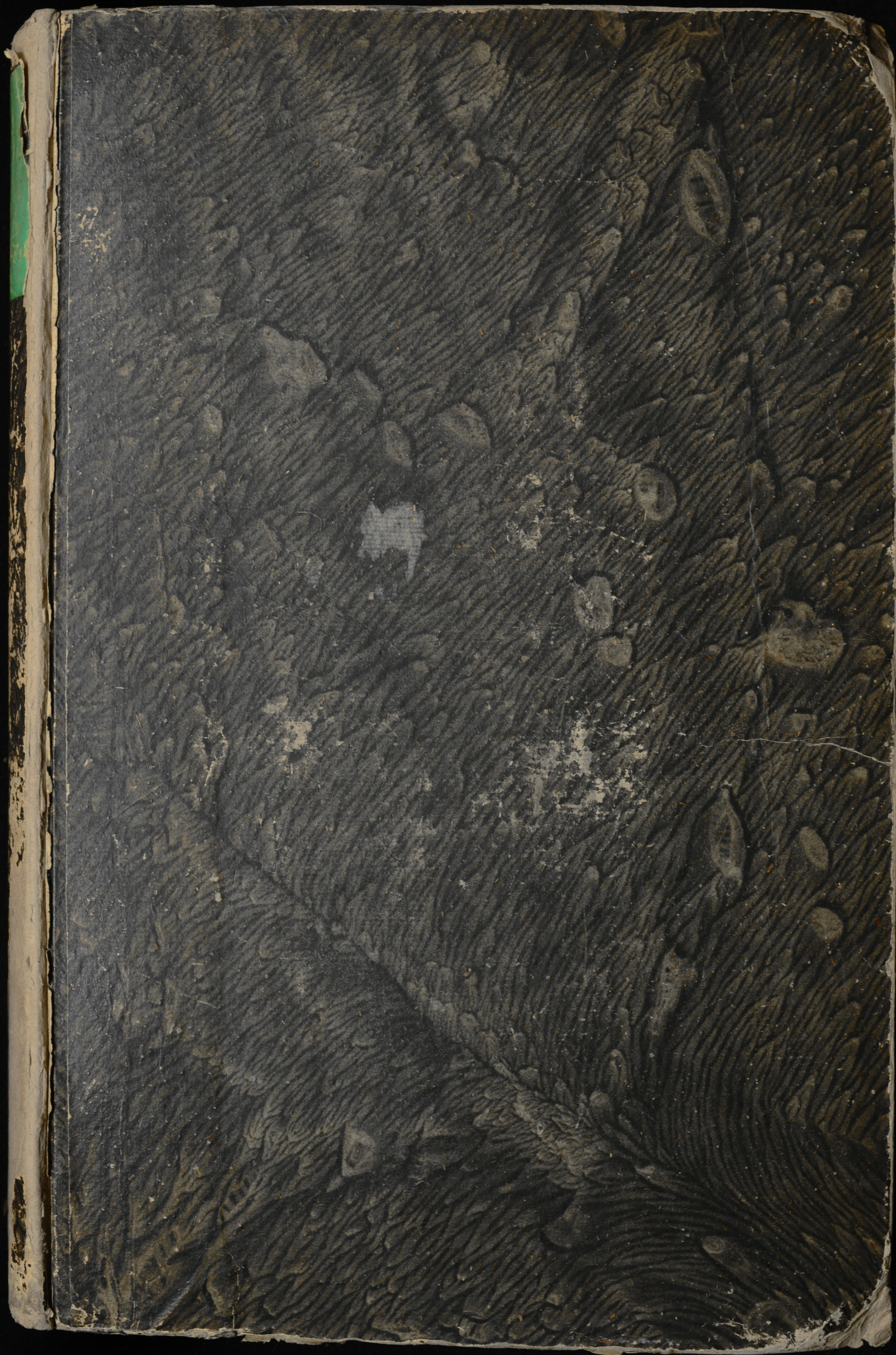
Rostochii: Adler, 1750

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn83819916X>

Druck Freier Zugang

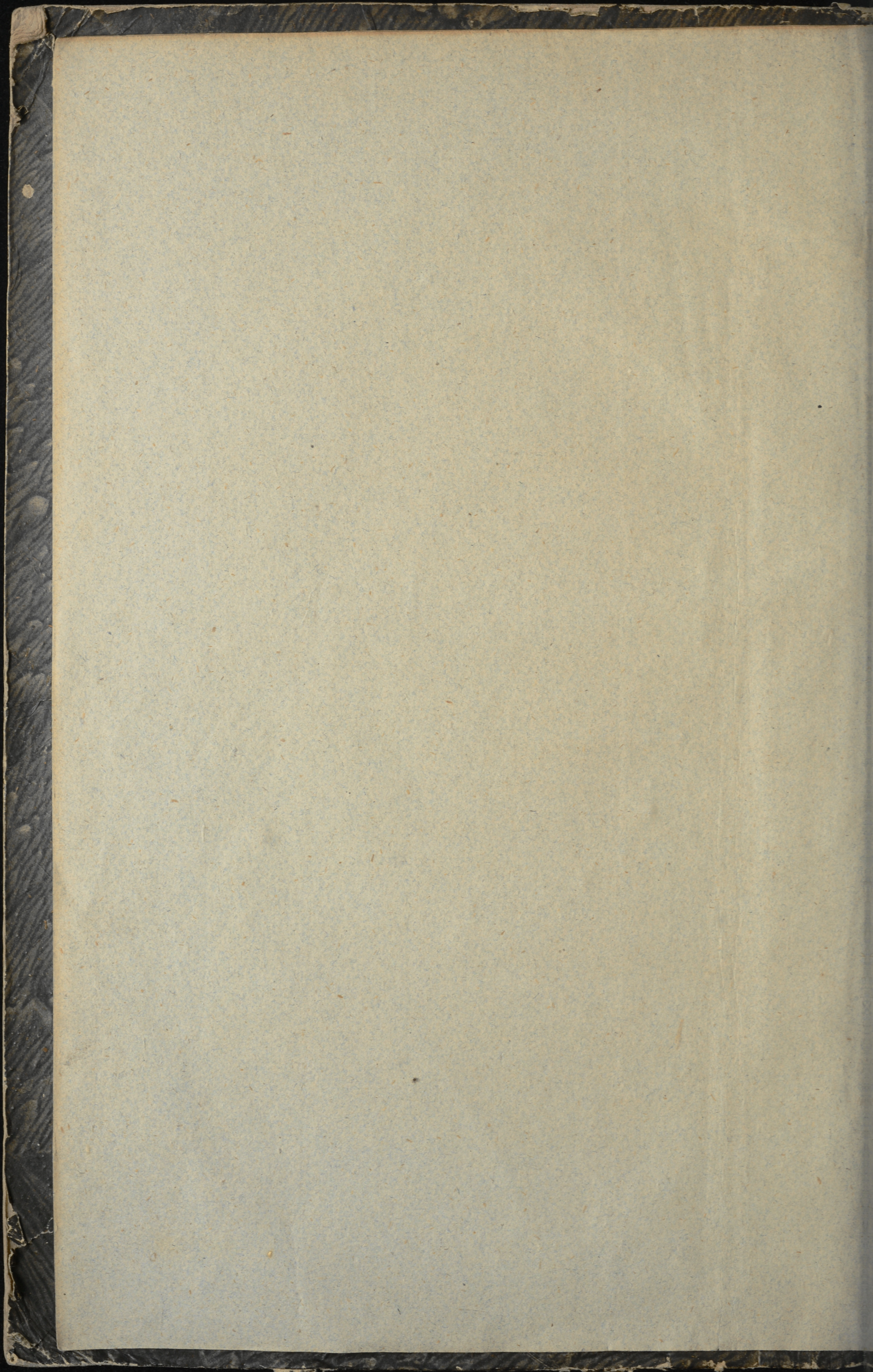

Y.P.
N. l. — 37.^{1-22.} (1.)

13

MONUMENTVM

VIRI

ILLVSTRIS ATQVE CONSVLTISSIMI

DOMINI

MATTH. BENONI

HERINGII,

L. L. DOCT. ET CODICIS PROF. DVC. PVBL.
ORDIN. CONCIL. CELEB. ATQVE CONSIST.
ECCLES. DVC. CONSIL. GRAVISS.

PIIS EXEQVIIS

D. IAN. A. O. R. MDCCL,
CELEBRANDIS

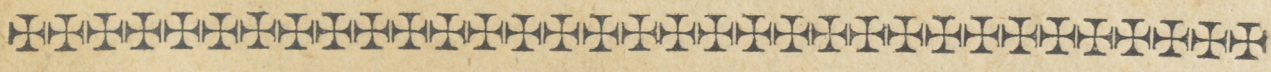
DICATVM AC CONSECRATVM

^A
FACVLTATE IVRIDICA

INTERPRETE

HERMANNNO BECKER

LL. D. ET INSTIT. PROF. PVBL. SENAT. ORD.
HODIE FAC. DEC.
ATQVE ACAD. PRO-RECTOR.

ROSTOCHII,

Typis J. J. ADLERI, SEREN. PRINC. AVL. ET ACAD. TYPOGR.

Non academia solum nostra luget mortem Viri illustris atque con-
fultissimi b. MATTHIAE BENONIS HERINGII, codicis
Prof. Duc. Publ. Ord. atque Sereniss. nostro Principi a consiliis
ecclesiasticis, sed & praecipue facultas nostra iuridica maximo cum
dolore deplorat rogum huius antecessoris celeberrimi, atque collegae
nostri exoptatissimi. Sensu doloris quidem acerbissimo, sed tamen de-
bita cum pietate, ad iussum collegii nostri, monumentis hisce consecrare
cupio memoriam Viri illustris, quem tanquam praeceptorem, fauto-
rem, collegam atque amicum colere, & reverentiae ac pietatis, & ami-
citiae ac gratitudinis mihi iniungunt leges. Iustum, immo iustissimum
hunc sentiunt dolorem & ceteri, & nostrates, quibus cum nomine huius
Viri illustris, simul de meritis eius circa rempublicam tam civilem, quam
litterariam constat. Brunnemanno enim, celebri illi Ictorum antefig-
no, & vero iustitiae sacerdoti, si laudi honorique ducitur, quando sub
Pii nomine eum adlegant atque noscunt, qui themidis sacra colunt, nullus
quoque profecto dubito, quin b. nostrum HERINGIVM, verum
Christiani characterem diagnosticum in vita ac moribus, sanio-
rem ac profundam aequitatis culturam in adplicatione iuris, ac solidam denique
& masculam eruditionem in legum interpretatione, cum strenuo Icti &
antecessoris officio semper iungentem ac coniungentem, hoc Icti Pii
nomine adpellem. Mirantur forsitan quidam, hasce plagulas perlu-
strantes, hoc cognomen Viro Illustri a me impositum, in mentem quippe
reuocantes dubium ac odiosum magis, quam laudabilem illius signifi-
catum, quem veri historiae imperii perscrutatores ex imperatorum quo-
rundam denominatione, a scriptoribus monasticis adhibita, deducunt. &

maxima cum ratione deducere possunt. Sed sciant quoque volo, atque perpendant, non tollere abusum cuiusdam vocis, verum eius ac adæquatum usum. Sobolet plerumque, quod minime gentium nego, cognomen Pii Imperatoris, a scriptoribus monasticis adhibitum, characterem quendam reipublicae ac imperio, eiusque iuribus maiestaticis maxime noxium. Longe autem alio, immo contrarie fere opposito in sensu ICtis venit huius denominationis significatus, quo indigitare student iustitiae antistitem, qui in administrandis illius sacris & reipublicae & ecclesiae cuique suum tribuit, ac in adplicanda rigida nonnunquam legum dispositione, aequitatis semper rationem respicit, probe gnarus, summum ius summam saepe esse iniuriam, nisi in applicatione eius, strenue observato aequitatis temperamento haut abstrahatur a cuiuslibet iustiori petitione (a). Hinc pium vocamus ICtum, qui in omnibus suis negotiis probe considerat regulam illam sancte colendam, quod timor domini, ac vera erga summum numen pietas, omnis sit sapientiae initium, quodque huius pietatis vera & haud fucata cultura non in externo tantum huius numinis cultu, sed in colendis potius, immo sancte colendis, omnibus ac singulis diuinis praeceptis consistat. Pium hinc adpellamus ICtum, qui hisce motibus ductus, in omnibus suis negotiis expediendis & agenda & omittenda omnia ad diuinae voluntatis normam reducens, actiones suas summi numinis praeceptis conformare studet, ac sollicite curat. Immo, ut breuibus nos expediamus, pium vocamus ICtum, qui in prudentia sua iuridica tam legislatoria, quam consultatrice, & iudiciali, motiua actionum ex perfectionibus desumere contendit diuinis. Hinc pius ille ICtus in consiliis principi, rempublicam legibus ornaturus, suppeditandis maximam, ac veram reipublicae felicitatem, summa cum industria perscrutatam, indefessoque studio ponderatam, probe attendit, ac in perscrutanda illa, ac determinanda semper considerat, rempublicam atque ecclesiam ita indiuiso nexu esse concatenatam, ut vnus salus sine alterius conseruatione, ac protectione debita, mox labefactura sit, ac ad interitum ruere debeat (b). Prospicit ergo reipublicae, sed ita prospicit, ne obliuiscatur ecclesiae, quae religionem colit, & verum Dei, ac attributis eius consentaneum cultum, tam internum, quam externum, pro scopo habet. Non autem legislatoria solum iurisprudencia, sed & βουλευτική, seu consultatrix, admittit pietatem a pio ICto obseruandam. Consistit hæc iurisprudentiæ pars, monente Heineccio (c) in scientia nimium iuris ciuilibus rigorem, inuentis quibusdam effugiis, euitandi, vel ius illud subtilius sine cauillatione inflectendi ad aequitatem, ac denique eas in negotiis omnibus inueniendi cautiones, quibus ciues ab ingeniosa aliorum improbitate, ac calumnia tuti praestantur. Sicuti enim, ut verbis iterum utar illustris Heineccii (d) ea quae ad mores & vitas mortua-

(a) Conf. omnia haec doctè expon. Kressius de summo iure summa iniuria.

(b) vid. Georg. God. Keuffel. in element. iurispr. eccl. vniuers. L. I. Cap. 3. §. 6. & 7. ibique cit. Grot. de imp. summ. pot. circa sacra.

(c) in praefat. ad Sam. Stryckii caut. contr. p. 5.

(d) id. l. cit. p. 7. in f.

mortalium pertinent, non ita veluti in puncto consistunt, ut non aliquam admittant latitudinem, & vel vna, quae in factum incidit, circumstantia, rem ipsam non plane mutasse videatur. Ita quoque legibus adcertas regulas vniuersales reuocatis fieri non potest, quin aliquando in foro incidant casus, vbi regulae inhaereri salua aequitate non potest, atque adeo idem contingit, quod dixit Menander:

Nimis qui inhaeret legibus,
parum quidem a calumniante discrepat.

Hanc propter rationem officium pii Jcti in eo consistit, ut circa hanc primam iurisprudentialis consultatoriae partem exemplum imitari studeat C. Aquili Galli, a Cicerone maxime laudati (e) quod iuris civilis rationem numquam ab aequitate seiunxisset, & ne quis in leges tanquam laqueos incideret, consilia suppeditasset ac remedia, ita tamen comparata, ne saluis verbis legis eius sententiam circumueniat. Vtroque enim in casu, tam rigorem iuris stricte colendo, quam leges per cuniculos quasi, & cauillationes subruendo, contra legem agit, (f) & contra pietatem agit iuridicam, qui in iure cauere, & consilio iuuare studet. Nec minori ratione, quoad alteram partem huius iurisprudentialis consultatoricis, quam in sensu specialiori cautelarem vocare solent, & in scientia consistit negotia iuridica caute explicandi, ne damnum ex illis quoddam immineat, aut actus fieret inutilis, aut denique ea peracturus, ab aliis, cum quibus res est, circumscribatur, ac capiatur, consistit (g) ad veram Jcti pietatem colendam referimus, ut sine intentione alteri damnum inferendi, in cauendo, & damno ex actu quodam iuridico suscepto forsan imminente avertendo, a fraudibus absteineat, ac machinationibus, ad decipiendum alterum excogitatis, & euitare studeat errorem illum pragmaticum, a pragmaticis licet Ictis, referente eodem illo Heineccio (h) adhibitum, qui non cautiones, sicuti verba laudati auctoris sonant, sed cauillationes & fraudes commenti sunt, easque nouis veluti fraudibus, ne perpluerent scilicet, texerunt, parum solliciti, honesta atque aequa essent, quae suaderent, an turpia atque iniquissima. Dolus, an virtus, quis in hoste requirat?

In pio denique etiam desideramus Icto, ut quoad iudiciariam iurisprudentiam binis nobis expediamus, quod in adplicatione legum ad facta in foro obuinentia, satis ac caute perpensis determinationibus actionum tam intrinsecis, quam extrinsecis, nullo vnquam mortalium affectu abreptus, & secundum legislatoris sacrum monitum (i) ita ne distrahatur ab vllius personae iustiori petitione, ad tenorem legum, per regulas hermeneutico-iuridicas rite determinatum, casum sibi propositum decidere, constanti ac

B

perpe-

(e) in Bruto cap. 42. ut & in orat. pro A. Caecin. cap. 23.

(f) L. 29. D. de LL.

(g) Heinecc. l. c. p. 16. seqq.

(h) id. l. c. p. 21. & 22. add. Stryck, in caut. contr. S. 1. cap. 1. §. 7.

(i) L. 31. §. 1. D. depos.

perpetua studeat voluntate, & ita veram, ac haut fucatam aequi bonique artem colat. Quo maiorem ergo meretur laudem talis veri iustitiae antistitis character, quo rariora eius existunt exempla, eo maiori quoque pretio aestimandi sunt viri, qui inculpabili, & ab omni reprehensione alieno curriculo vitae, hoc nomine dignos se reddunt. Debita & maxima sequitur laus illum, qui sine omni errore hanc arduam premit iustitiae viam, & existimationem illis debitam nullus temporis lapsus extinguere valet. Laudatur ante omnes, qui promeruerit tale pii ICTi nomen, supra iam laudatus Brunnemannus, Antecessor olim maximi nominis. Iusta autem ac sufficienti ratione illi adiungere possum, b. nostrum Collegam, Virum Illustrem atque Consultissimum MATTHIAM BENONI HERING, Antecessorem & ICTum longe celeberrimum. Testatur iam ac docet programma Academicum, quod fatis est, b. nostri defuncti veram, ac haut fucatam pietatem, & dexteritatem. Fidem huic testimonio, & omnibus numeris absolutum suffragium iungit tota nostra civitas, & litteraria, & vrbica. Firmat & confirmat hoc consensus omnium cordatorum, quibus beatus noster Vir Illustris innotuit. Et maximum hisce meis dictis denique addit calculum, quae primo omnium nominanda erat, Serenissimi nostri principis ac Ducis Regnantis singularis ac evidens clementia, cuius b. nostro defuncto tam ante, quam in ipso morbo, & ingrauescente aduersa valetudine, eximia dare ac dicere specimina, clementissime decreuit. Clementia inquam principis nostri sapientissimi, qui tanquam exoptatissimus patriae pater erga quosuis licet propitius, optimam tamen semper, & tanto principe dignam, in eligendis personis sua clementia dignis, instituit ac determinat electionem. Nec quemquam hinc fore, idque merito, iudico, qui reprehendat acerbum dolorem, publicumque luctum, quem in hisce monumentis b. nostro Collegae sacrum testari cupiunt omnia ac singula nostrae facultatis membra. De meritis enim maximis huius nostri b. Antecessoris, de profunda ac solida eius eruditione, de indefesso illius ardore ad promovendam aliorum & reipublicae veram felicitatem, optimum nostrum testimonium, propria & quotidiana experientia edocti, addere pectore possumus sincero publicis illis documentis, quae ex toto huius b. defuncti vitae curriculo elucent. Adducamus pauca quaedam horum specimina, missis illis, quibus iam programma academicum occupatum est. Sic enim hicce Vir Illustris atque Consultissimus peractis feliciter, partim manuductione Illustris quondam apud nos Antecessoris b. Iacobi Carmonii, partim propriis lucubrationibus, ac haut interruptis vigiliis, studiis iuridicis, anno 1728. die 23. Mart., sub Decanatu Illustr: sui praeceptoris iam memorati, nomen dabat facultati nostrae, ac ad examen rigorosum se fitebat, quo strenue sustento, & cum maximo applausu exantlato, uti propria sua manu maxima cum laude annotatum reliquit Decanus in scriniis nostrae facultatis, tempus consumebat in elaboranda sua dissertatione inaugurali, infra adhuc adleganda. Mox quoque illam solide ac docte elaboratam sub praesidio eiusdem Illustris Decani die 7. Jul. 1729. publico eruditorum examini in auditorio nostro subiiciebat, & uti ex propriis

propriis iterum Illustris Decani annotatis, ipsissimisque eius verbis adducere licet, eam in frequentiori conuentu contra dubia obmota, per horas tam ante, quam pomeridianas, mascule, & maximo totius auditorii cum applausu defendebat. Docet iam satis primum hoc academicum specimen, orthodoxiam Ictorum pertractans, profundam ac orthodoxam Viri b. defuncti eruditionem, ac LL. scientiam. Nondum tamen propter varias concurrentes circumstantias e re sua ducebat, statim maximos capeffere academicos honores, sed & practicis & academicis laboribus occupatus, eo digniorem illis sese reddebat, donec tandem sub Decanatu iterum Illustris Carmonii die 9. Novembr. 1730. thiam suscipere decernebat doctoralem. Statim autem, ea accepta, per praelectiones suas academicas sese praeparabat, ac dignum fistebat, qui aliquando publico fungeretur Antecessoris huius academiae munere. Testantur de maxima eius industria, & indefessis academicis laboribus tam publicae praelectiones iuridicae theoreticae, summo cum applausu institutae, quam manuuctiones practicae priuatae, quas instantibus nonnullis amicis, dexteritati & eruditioni Viri b. defuncti se, studiaque sua committentibus, dabat ac porrigebat. Concatenato autem nexu praemia sequuntur virtutes, & labor ac industria haut sine exoptato fine manet. Studia qui strenue colit, solidamque sibi acquirit eruditionem, etiam exula patria veram inuenit patriam, quae indefessos labores meritis coronat honoribus. Exemplum fat euidens nobis fistent fata b. nostri HERINGII, qui a Serenissimo Principe ac Domino, Domino CAROLO LEOPOLDO p. ac, glor. mem. die 15. Iul. anno 1733. palmas industriae ac eruditionis adiciebat, vacante tunc temporis professione ordinaria conciliari Ducali Codicis clementissime illi delata. Recenset iam programma academicum singularia circa hanc denominationem obuientia, ita ut illis pro praesenti superfedere possim. Conuicti iam erant omnia tunc temporis & academiae & facultatis membra de dexteritate, eruditione, solertia & virtute b. nostri HERINGII, quo fiebat, vt singuli ac omnes de Collega hoc exoptatissimo sibi gratularentur, & ambabus, quod aiunt, manibus, facta iam receptione in facultatem die 25 Iul. 1733. praestitaeque oratione auspicatoria, in numerum professorum ac adfessorum reverendi Concilii die 31 Iul. e. a. eum reciperent. Pertractabat, ipso nostro beato in scriniis priuatis adnotante, propter certas quasdam tunc temporis concurrentes circumstantias, in hacce oratione auspicatoria thema, de inimicitiiis non imputandis, licet alias iam meditationes eidem destinauisset. In ipso hoc academico munere Vir illustris b. defunctus totus se mancipabat academiae, ac commodo eorum & institutioni, qui nomina sua dabant castris iustitiae, missis in totum iam occupationibus practicis. vt eo melius, eoque accuratori cura spartae sibi demandatae vacare posset. Adeant quaelo testes innumeros adhuc viuos, qui de soliditate, perspicuitate, modestia, & eruditione, a Viro Illustri in praelectionibus suis iuridicis, cuiuslibet generis, adhibita, certiores esse cupiunt. Sufficiat mihi pro praesenti scopo, debitam huic meo Gamalieli publice persolvere me posse pietatem, ac gratum animum pro fideli manuuctione

ad verum iurisprudentiae tramitem mihi praestita. Non autem ad testimonium solum eorum, qui praelectionibus V. I. iam b. defuncti interfuerunt, prouocare possum, ad probandam doctam, solidam, & profundam eius eruditionem, sed & tot publica eiusdem exstant documenta in scriptis & elaboratis publici iuris factis, quibus sicuti per praelectiones studiosae huius nostrae academiae iuventutis, ita & totius orbis eruditi commodo inferuit, meritosque sibi parauit honores. Officium Viro Illustri b. defuncto debitum exigit a nobis recensio omnium horum laborum academicorum. Et sic inter eos primo loco obueniunt.

Dissertationes.

Quarum plures ipse elaborauit, alias tamen tanquam praeses atque moderator pro more suo, hoc est, per quam masculae ac eleganter defendit, atque direxit. Pertinet ad eas

1) opusculum illud inaugurale, a Viro Illustri pro capeffendis summis in iure honoribus elaboratum, & die 7 Jul. 1729. sub praesidio b. Carmonii, Antecessoris quondam nostri celeberrimi masculae defensum, de *Orthodoxia Ictorum*, quo Vir b. defunctus verum ac strenuum orthodoxum Ictum se demonstrat, & sententias quasdam in analogia iuris fundatas, contra opiniones DD. quorundam strenue defendit, legibusque adlegatis concinne probat. Sequitur

2) dissert. academica, *de inimicitis iudici non imputandis*, die 5 Mart. 1735. Resp. Matthaeo Alberto Block, Hamburg. habita. Mox hanc d. 30 Octobr. 1736. excipiebat

3) eiusdem Respond. & Candidati dissertatio inauguralis, *de casu fortuito a depositario praestando, occasione iuris statutarii Hamburgensis, Part. III, tit. 3. art. 4.* Iam

4) anno 1737. d. 7. Aug. diff. de inimicit. iud. non imput. tanquam continuationem adiecit alteram, *de inimicitis aetori, reo, & aduocato non imputandis*, Resp. Georg. Eberh. Wehnero, Buxtehudo-Bremens. Recensentur omnes hae pertractationes academicae maxima cum laude in bibliotheca Lippenio-Ienichiana, vbi praecipue hanc vltimam auctor, veritate consentiente, vocat opusculum lectu dignum. Sequenti anno

5) 1738. die 6 Maii in dissertatione inaugurali Domini Cand. atque Respond. Hieron. Hartw. Mulleri, Hamb. enucleauit materiam *de munere tutelari haut gratuito, ex iure statutario Hamburgensi: Part. III, tit. 6. art. 20.* In qua dissertatione, quod argumento suo satisfecerit auctor, ipse iudicat Dn. Ienichen in supplementis. Aliquo spatio intercedente iam an. 1741.

6) mense Maio sequebatur Georgii Christoph. Schotteri, Rostoch. dissertatio inauguralis *de retentione in deposito licita*, quam egregiam vocare, cum iam laudato Ienichio, nulli dubitamus. Quam in eodem anno

7) d.

7) d. 17. Aug. excipiebat mea inauguralis dissertatio *de prodigo felici in materia de fructuum restitutione*, de qua iudicent alii, an placeat, an displiceat. Post biennium interiectum

8) anno 1744. d. 27. Aug. Resp. & Cand. Joh. Mich. Sprengel, Gedanensi in diss. iterum inaugurali pertractabat thema *de iudice ecclesiastico, secundum tit. V. Ord. Consistor. Megap. ad litigantium sumtus, tam in genere, quam in specie minuendos, obligato*. Subsequenti anno 1745. publici iuris factae sunt duae dissertationes inaugurales summo cum studio elaboratae altera,

9.) d. 3. Ian. Resp. & Cand. Ioach. Petro Lehmann Rostoch. *de non admittendo, post usum articulorum positionalium, iureiurando iudiciali altera*,

10.) d. 30. Sept. Resp. & Cand. Isaac Ioach. Weber, *de retentione in securitatem dotis permessa*. Simili modo & in sequenti anno 1746. d. 4. Oct. duae aliae haec excipiebant,

11) partim Resp. & Cand. Ioh. Petro Zander Megapol, *de remissione conductori, ob luem pecorum grassantem, concedenda: &*

12.) partim Resp. & Candid. Valent. Gabr. Borchert Megapol. *de computanda legitima matris, in concursu cum germanis praeteritis*. Denique ultima agmen claudit dissertatio inauguralis.

13.) 1749. d. 23 Sept. *de iudice ad examen testium in perpetuam rei memoriam, adpellatione interposita, competente*, quam non obstante licet maxime iam aduersa corporis valetudine Resp. & Cand. Ioh. Schnelle, Suerin. tanquam praeses in auditorio ventilauit noster Vir iam, proh dolor! b. defunctus. Praeter haec autem elaborationes academicae iam iam adductas, & alia eruditionis ac industriae exstant specimina partim edita, partim inedita. Mox enim tanquam Academiae Rector, quod officium quatuor vicibus suscipiebat, mox tanquam decanus, qua sparta nouies fungebatur, mox tanquam Procancellarius orationes habuit, & programmata conscripsit de materiis summa cum ratione semper electis. Sic enim, quod ad publicas attinet

Orationes.

1.) statim sub auspiciis publici Professoris officii d. 30. Iul. 1733. differebat *de inimicitis non imputandis*. Eodemque anno

2) natales Sereniss. Ducis regnantis CAROLI LEOPOLDI p. & gl. mem. celebrabat publico panegyrico: *de recreationibus principum*.

3.) anno 1734. d. 17. Iun. tanquam Procancellarius in actu promotionis Dominor. DD. Eggerdes, Rostoch, & Lindenberghii, Lubecens. materiam pertractabat *de neutralitate*.

C

4) anno

4.) anno 1736. d. 20. Mart. iterum tanquam Procancell. in actu promotionis Domini D. Dorn. Megapol. *de iure erigendi academias*, verba faciebat.

5.) Eodemque anno d. 30 Octobr. tanquam Promotor & Brabeuta Domini Licent. Blocken Hamb. quaestionem enucleabat, *quisnam in deposito iudiciali casum fortuitum ferendum habeat*.

6.) anno 1737., quo prima vice Rectoris officio fungebatur, *de felicitate Rectoratus in actu primo, non autem secundo*, &

7.) anno 1738. d. 6. Maii tanquam Promotor Hieron. Hartw. Möllers, Hamb. *de differentia tutelarum inter summos imperantes & privatos*, differebat

8.) anno 1740. d. 20. Sept. in actu promotionis denuo Promotor, propter absentiam vnius Candidati, qui habita iamiam sua diff. inaugurali absens erat, *absentiam promovendi honorificam* deducebat. Eodem modo

9.) anno 1741. d. 2. Maii tanquam Decanus & Promotor Georg. Christoph. Schotteri *ius retinendi titulum post depositum officium* pertractabat. Et

10.) anno 1743. secunda vice ad Rectoris munus vocatus, *de rectore in regimine rectorali sine ratione sufficiente haut procedente*, meditationes suas aperiebat.

11.) In actu promotionis D. Ioh. Mich. Sprengels Gedanens. Promotor d. 27. Aug. anno 1744. *distinctionem inter ius circa sacra & iurisdictionem ecclesiasticam in specie sic dictam* interpretabatur. Anno 1745

12.) autem d. 30. Sept. in actu promotionis D. Weberi *ius retentionis marito, ad consequendas impensas in res dotales factas, competens*, enucleabat. Anno 1746.

13.) d. 26. Apr. quo tertia vice suscipiebat fasces Rectorales, in oratione inaugurali *Rectoris patientiam sapienter temperandam* enucleabat, eodemque anno

14.) d. 4. Octobr. in vno eodemque actu promotionis simul Procancellarius atque Decanus, quaestionem explicabat, *an quis in actu promotionis duplex officium sustinere possit?* Ingrauescente autem denique iamiam pectoris infirmitate, & deficiente corporis robore

15.) anno 1749. d. 29. Apr. extra ordinem ad officium Pro Rectoris vocatus, breuib. solum loco orationis auspicatoriae, *de obligatione ad munera publica etiam coacte suscipienda*, & in actu promotionis ultimo.

16.) de 23. Sept. *de iudice limites officii intuitu competentiae excedente* verba faciebat. De coetero autem officia publica, a Serenissimo Principe viro b. defuncto clementissime demandata, aliaque negotia perplura illi impedimento fuerunt, quo minus ipse.

Programmata

in suis officiis publicis obuenientia elaboraret, praeterquam quod

1.) in anno 1743. Viro illustri atque consultissimo Domino Iacobo Carmon, antecessori huius nostrae academiae famigeratissimo & Serenissimo Principi Megapolit. a consiliis ecclesiasticis monumentum extrueret debitum, & anno praecedenti

2.) in festo pentecostali, *de obsignatione spiritus sancti*, ac denique

3.) in festo Michaelis, *de crimine laesae maiestatis mediate in angelos commisso*, meditationes suas proprias daret. Tanta huius Viri illustris b. nostr. HERINGII dexteritas atque solertia, tot tantaque profundae eruditionis specimina, talis semper strenue adhibita virtutis cultura, non potuit non efficere, quin illi maximam Serenissimorum Principum nostrorum pararet clementiam, ac famam vindicaret optimam ac celebratissimam. De illa eo eminentiora existant exempla, quo maiori pietate, moestissima vidua, Serenissimi Principis nostri clementissimum fauorem, b. nostro defuncto durante ultimo morbo testificatum, praedicat ac veneratur. Huius autem existans dat exemplum vocatio illa publica, qua b. nostro defuncto anno 1746. professoris iuris publicum in Academia Tubigeni deferebatur officium. Sed fides Serenissimis Principibus nostris stipulata, amor & gratus animus, quem erga nostram musarum sedem sancte fouebat, & imbecillitas denique corporis, quae iam per annos defatigabat Virum illustrem, eum determinabat, quo minus hanc sibi delatam susciperet spartam. Abstineo iam a recensione aliarum dignitatum atque officiorum publicorum maximi ponderis, a Serenissimo Principe huic nostro beate defuncto demandatorum, cum iam programma academicum eorum recensione occupatum. Mitto historiam morbi & sanctam ac piam ad mortem imminentem praeparationem, ne dicta dicerem. Et sufficiat mihi hoc vnicum addere, quod omnia Viri illustris merita, maximis laudibus digna, comprehendit, quod rite ac strenue fungendo suo officio, promouendo & reipublicae & academiae commodo, sancte colendo iustitiam, & aliorum commodis inseruiendo, vitam consumserit suam, ac ad nutum summi numinis, libenter ac lubenter animam suam merito Christi, saluatoris nostri, redemptam, restituerit creatori, a quo accepit d. XIII. Ian. h. a. Hunc diem supremum huius Viri illustris, antecessoris celeberrimi ac famigeratissimi, collegae dulcissimi ac maxime cari, mariti exoptatissimi, & amici praestantissimi, luget nostra musarum sedes, aegro fert animo nostra facultas, moerore lacerata deplorat illustris vidua, & dolent omnes cordatiores. Et quisnam,

quaeso, iustissimum hunc dolorem reprehenderet, cui ex supra deductis de pietate, dexteritate, eruditione, solertia, & vt paucis omnia dicam, virtute huius Viri illustris constat. In renumerationem quidem virtutis perpetua iamiam Vir illustris fruitur cum coelestibus quiete, perpetuisque adficiuntur gaudiis, sed nobis moestissima manet memoria huius Viri, perpetua memoria per quam digni, nisi quod virtus eius maximis in rempublicam meritis illustrata, famam & gloriam producat perennem, ita vt maneat

MEMORIA.

H V I V S. I V S T I.

IN
BENEDICTIONE.

AD.
SAECVLA. VSQVE.

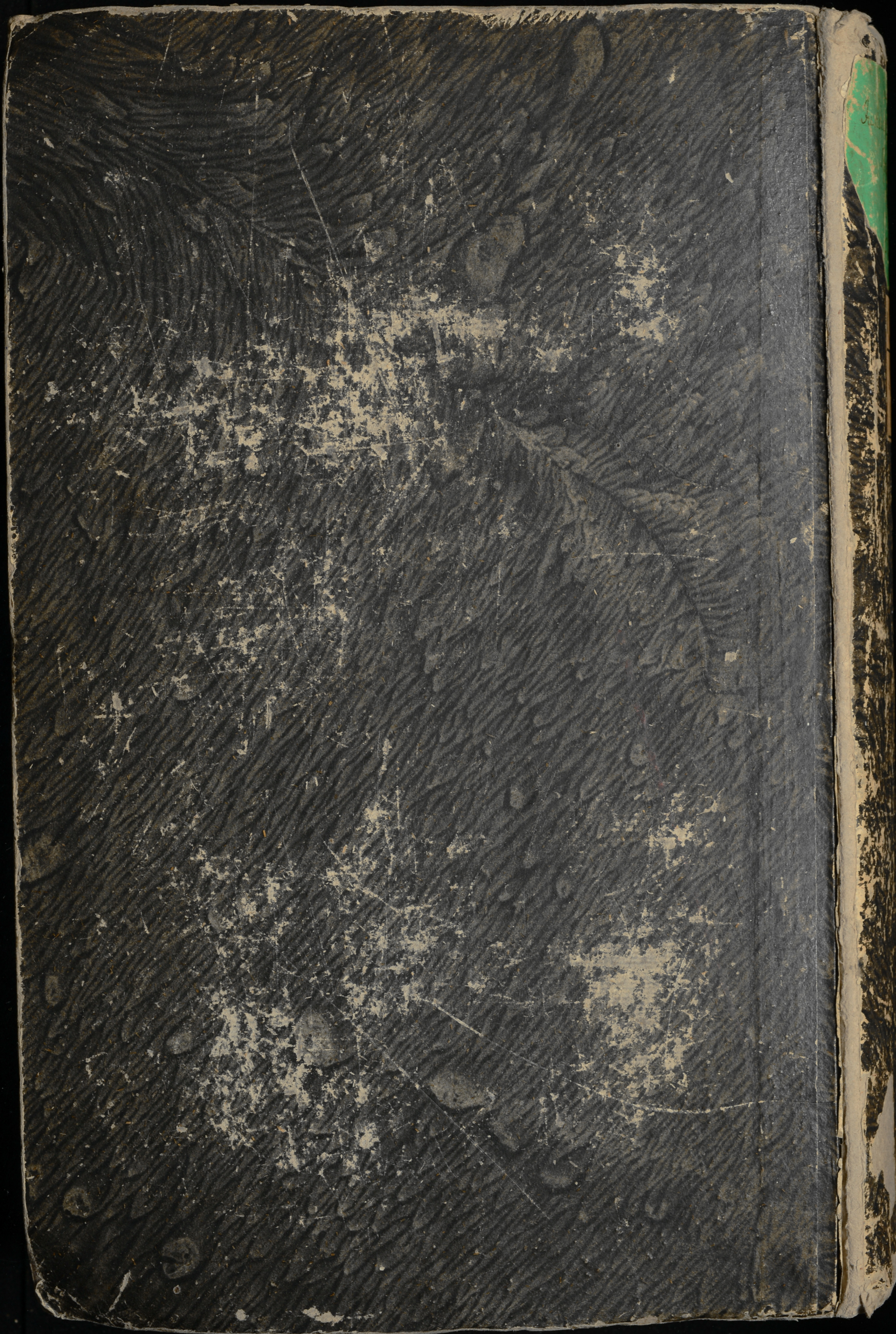
P. P. ROSTOCHII d. 10. FEBR. A. O. R. MDCCL.
SVB SIGILLO FACVLTATIS IVRIDICAE.

nomina Slavismum redoleant, am, quod habitu, quod mo. slavonicis omni tempore fuerint quamdiu memoriam eorum ri ultimam licet; quid s quod ia hac vicinia Seculo X. XI. XII. atonismum & Christianismum is, Principes tamen Obetrito- riqve Slavicos mores adeo per- r retinere, ut non nisi cum ex- sui internecone eosdem exue- (11)

ses auch so gar daher wahrscheinlich/ weil sie in alten Zeiten fast lauter Slavische oder Wendische Nahmen geführet/ inner- dar auch dergleichen Sprache und Sit- ten gehabt; Ja von solchem Altväteri- schen Wesen nicht anders als mit ihrem äußersten Ruin abzubringen gewesen/ obgleich andere benachbahrte im X. XI. XII. Seculo viel eher und leichter Christliche Teutsche Sitten angenom- men. (11)

terum assertionis nostræ mo- n hoc est, ut propriam utrius- renissimorum Principum tam e, quam Meclenburgicæ, propa- tatem, qua utrinq; recta descenditur li- s.

Was vors andere der Fürsten beson- dere alte Verwandtschaft mit Russland betrifft/ so kömmt es ist darauff an / daß man aus bewährten Scribenten beweise/ wie so wohl der Russische als Mecklen- burgische hohe Fürsten-Adel von einem Haupt-Stamme herkommen.

itia rerum Russica- ndem monumentis radiderunt, mentio- CI cujusdam Princi- uctor perhibetur to- Russicæ, a quo & es five Cæsares, pe- suo Czaari appella-

Denn so viele bis daher der Russen al- tes Wesen aus deroselben eigenen Uhr- kunden beschrieben haben/ die gedencken einhellig eines Russischen Fürsten / wel- cher RURICK geheissen / von deme vor- gegeben wird/daß er sey der Stam-Herr des fürnehmsten Russischen Adels/ von dem auch so gar die Groß-Fürsten und Czaaren ihre Ahnen herleiten.

A. C. circiter; turbulentus ibi re- è gente Varegorum ia cum duobus fra- vore accersitus tra- cerum Russorum. lendam Remp. mul- idiis laceratam & flictam. Horum orum arbitrio ac po- ubmississet Senatus rum, factum est, natu minoribus pau- role demorientibus,

Derselbe Fürst Kurick soll um das Jahr Christi 840. bey vorgefallenen innerliche Reichs-troublen aus einem Waregischen oder Wagerische Volcke samt zween Brü- dern Sinaus und Truwor von den Rus- sischen Ständen nach Novogorod oder Groß-Neugard u. s. w. beruffen seyn/ das zerrüttete Regiment anzutreten/ und wiederum zu rechte zu bringen. Wie sich nun die Russen solcher Wagerschen Prinzen Gewalt unterworffen/ist es ge- schehen/daß endlich nach Absterben des Sinaus und Truwor, Fürst Kurick allein übrig geblieben / sich aller Gewalt be- mächtigt.

Nahmen der Wendischen Könige und Fürsten/als Vitislaus oder Wiklaff/ Miecislau oder Disteyen / Slaomir/ Traßich/Kurich/Gostomisle/Tabomisle/Eventeyloch/Gneus/Wartislaff/ gleichen mehr/ sind offenbahr aus der Wendischen / zum Theil auch Russischen Stamm-Wur- tu unsre alte Wendische Fürsten von ihrem Slavischen Wesen endlich abzubringen/ erhalten imo Bremensi, auch Alberto Crantzio, is. Nicolao Marscalco.

